

Рік видання XII

№ 35 (1359).

ЧЕТВЕР

25

БЕРЕЗНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Плани нової п'ятирічки відкривають широке поле для проявів трудового ентузіазму, кипучої енергії нашої молоді, широкого застосування її знань. Комсомольці покликані завжди бути в перших рядах борців за опанування нової техніки, впровадження її в усі галузі народного господарства.

(Із доповіді товариша П. Ю. Шеста на XXIV з'їзді Комуністичної партії України).

МОЛОДИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Нагороду Батьківщини ВРУЧЕНО

СЕРДЕЧНІ вітання, щирі побажання, урочисті звуки оркестру — все цього вечора було на їх честь. А зібралися минулого

понеділка в залі обласного театру імені Кропивницького робітники та службовці, інженерно-технічні працівники Кіро-

воградського комбінату хлібопродуктів з нагоди радісної події — вручення підприємству ордена Трудового Червоного Прапора.

Урочисті збори відкрив голова профкому комбінату О. І. Швець. Він надає слово голові виконкому обласної Ради депутатів трудящих Петру Сидоровичу Кошевському, який зачитує Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Кіровоградського комбінату хлібопродуктів орденом Трудового Червоного Прапора і приковує нагороду до прапора підприємства.

Сотні поглядів присутніх у залі звернуті до ордена. Адже він уособлює собою трудовий шлях колективу у восьмій п'ятирічці, нагадує про пошуки і перемоги. Ці перемоги та здобутки дали право працівникам підприємства підписати трудовий рапорт Кіровоградщини партійним з'їздам. Робітники завітують: завдання восьмої п'ятирічки виконано ще 15 жовтня минулого року. Зверху плану виготовлено понад 5 тисяч тонн борошна, 4900 тонн комбікормів. Трудомістки про-

цеси механізовані на 97,2 процента.

Про все це говорив у своєму виступі директор комбінату Дмитро Трохимович Андрієнко. Він запевнив, що робітники підприємства доклали усіх зусиль, щоб і надалі з честю боротися за звання колективу комуністичної праці.

Один за одним піднімаються на трибуну працівники комбінату. Схвильовано звучать їх слова подяки за високу урядову нагороду.

Ветеран підприємства механік З. Є. Попенко сказав:

—Я працюю на комбінаті хлібопродуктів 25 років. На моїх очах він виріс у велике механізоване підприємство. Впевнений, що стану свідком його дальшого зміцнення й розвитку.

Від імені комсомольців та молоді комбінату виступила Марія Немикіна. Вона запевнила старших товаришів, що молодь у новій п'ятирічці працюватиме ще краще.

Присутніх сердечно вітали секретар Кіровоградського міського комітету партії А. Д. Сухачов, голова підшефного колгоспу імені Крупської Кіровоградського району І. С. Мотузенко, міністр

заготівель УРСР І. Я. Стафійчук.

Збори надіслали вітальні листи на адреси ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів УРСР.

Г. РУДЕНКО.

На фото: зліва — учасники урочистих зборів в залі театру ім. Кропивницького, справа вгорі — голова обласної Ради депутатів трудящих П. С. КОШЕВСЬКИЙ прикріплює орден до прапора Кіровоградського комбінату хлібопродуктів.

Фото В. КОВПАКА.

ВОНИ З ЧЕСТЮ ДОДЕРЖАЛИ СЛОВА

Колективи, що здобули право підписати рапорт XXIV з'їздові КПРС і XXIV з'їздові КП України про свої трудові звернення:

Байдаківська брикетна фабрика, Бобринецький районний побутовий комбінат.

Гайворонський тепловозо-ремонтний завод.

Головківський вугільний розріз, Добровеличківський райхарчокомбінат.

Залізнична станція Кіровоград, Знам'янське вагонне депо, Знам'янська дистанція колії.

Знам'янська механізована дистанція вантажо-розвантажувальних робіт.

Кіровоградський завод ваговимірювальних приладів.

Кіровоградська державна обласна сільськогосподарська науково-дослідна станція,

Колгосп «Більшовик» Компаніївського району.

Колгосп імені Ватутіна Кіровоградського району.

Колгосп імені Дзержинського Знам'янського району.

Колгосп імені ХХ з'їзду КПРС Олександрійського району.

Колгосп імені Калініна Новгородківського району.

Колгосп імені Леніна Петрівського району.

Колгосп «Родина» Долинського району.

Колгосп імені Свердлова Олександрійського району.

Колгосп імені Суворова Бобринецького району.

Колгосп імені Чапаєва Добровецького району.

Колгосп імені Чкалова Новомиргородського району.

Колгосп «Шляхом Леніна» Гайворонського району.

Колгосп імені Енгельса Новоархангельського району.

Новгородівське районне об'єднання «Сільгосптехніка».

Новомиргородський завод будівельних матеріалів.

Олександрівська міжколгоспна будівельна організація.

Олександрівська шахта № 2—3.

Олександрійський рудоремонтний завод.

Олександрівська теплоелектроцентрально № 1—1.

Помічянська реалбаза хлібопродуктів.

Ремонтно-механічний завод тресту «Кіровоградпромбуд».

Сальківський цукрозавод.

Світловодський завод залізобетонних конструкцій тресту «Сільелектроконструкція».

Семенівський завод гірського вогню.

Цегельний завод Компаніївської районної міжколгоспної будівельної організації.

Центральні електромеханічні майстерні тресту «Кіровоградвуглебуд».

ФОТО-ІНФОРМАЦІЯ

В ливарному цеху сірого чавуна Кіровоградського заводу «Червона зірка» високопродуктивно працюють формувальники ВОЛОДИМИР КОВАЛЬЧУК (зліва) та ІВАН ІВАНОВ, які щоденно перевищують свої виробничі завдання. А в день відкриття XXIV з'їзду КП України вони виконали по 2,5 зміни норми.

Фото В. КОВПАКА.

Після закінчення Донецького кооперативного технікуму в 1965 році АЛЛА РОШЕНКО прийшла працювати економістом в Олександрівську райспоживспілку. Зараз Алла навчається заочно у Львівському торговельно-економічному інституті на другому курсі. Вона — голова ревізійної комісії райкому комсомолу, депутат селищної Ради, активна учасниця художньої самодіяльності.

На фото: АЛЛА РОШЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

С. БРОВЧЕНКО
спецкор «Молодого коммунара»

ІНФОРМАЦІЯ,
ПОДІЇ,
ФАКТИ

Рішення молодих соціалістів

БОНН. Близько 60 соціал-демократів, більшість яких — члени молодіжної організації «Молоді соціалісти», порвали з СДПН і вступили в Німецьку комуністичну партію. Про це повідомив на прес-конференції у Франкфурті на-Майні голова організації НДП землі Гессен З. Майер. П'ять колишніх членів організації «Молоді соціалісти», що були присутні на прес-конференції, заявили, що вийшли із СДПН в знак протесту проти нещасно прийнятого керівними органами цієї партії антикомуністичного документа, а також резолюції, що забороняє соціал-демократам політичні контакти з комуністами ФРН і участь разом з ними в різних заходах.

(ТАРС).

ГОЛОВНА РИСА ЛЕНІНІЗМУ

ПРОЛЕТАРСЬКИЙ інтернаціоналізм — тема, якій присвячена величезна кількість статей і промов, велика кількість капітальних робіт. Вона була і залишається актуальною, оскільки в ній знаходить своє втілення один із основних принципів безсмертного вчення марксизму-ленінізму.

Сьогодні я, чехословацький журналіст-комуніст, хочу висловити в цьому зв'язку декілька своїх міркувань. Складність і протиріччя розвитку в 1968 році, а також і в наступному періоді у нас, в Чехословаччині, чітко і принципово показали, що зовсім не досить визнати пролетарський інтернаціоналізм лише на словах, супроводжуючи ораторськими жестами. Пролетарський інтернаціоналізм є принципом і основою, серцем і мозком, передумовою і необхідною умовою щоденної роботи по будівництву соціалізму, боротьбою за його перемогу у всесвітньому масштабі. Він є важливим джерелом всепермагаючої сили ленінізму.

В послідовному перетворенні в життя

принципів інтернаціоналізму бачив В. І. Ленін важливий критерій революційності нашої епохи, гарантію перемоги робітничого класу. «Капітал — сила міжнародна. — писав Ленін. — Щоб його перемогти, потрібний міжнародний союз робітників, міжнародне братерство їх». В сучасній обстановці пролетарський інтернаціоналізм набуває особливого актуальності, стає важливим фактором суспільного прогресу, єдності всіх революційних сил.

В першому пункті чехословацько-радянського Договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу, підписаному в Празі в травні 1970 року, записано: «Високі договірні сторони у відповідності з принципами соціалістичного інтернаціоналізму будуть і надалі зміцнювати вічну непорушну дружбу між народами Чехословацької Соціалістичної Республіки і Союзу Радянських Соціалістичних Республік, розвивати всебічне співробітництво між обома країнами і надавати один одному братерську допомогу і підтримку базуючись

на взаємній повазі державного суверенітету і незалежності, рівноправ'я і невтручання у внутрішні справи».

Одно з головних завдань, яке стоїть перед чехословацькими комуністами, — це ідейна боротьба за свідомість нашої людини, проти націоналістичних і дрібнобуржуазних проявів, за освоєння наукового світогляду, за поняття історичної неминучості того, що на всіх етапах розвитку соціалістичної країни її важливим завданням був і залишається захист завоювань соціалізму від сил контрреволюції і світового імперіалізму.

Для успішної боротьби за свідомість людини у нас, в Чехословаччині, створюються сприятливі умови. Основним, вирішальним з них є те, що Комуністична партія Чехословаччини зміцнюється як марксистсько-ленінська, інтернаціональна партія, для якої — як вчив Ленін — боротьба за опортуністичним і дрібно-пацифістським викривленням ідеї інтернаціоналізму — найважливіше завдання.

Богуслав ТРАВНИЧЕК,
шеф-редактор «Правды», органу ЦК
Комуністичної партії Словаччини.
(АПН).

Братіслава.

НЕСКІНЧЕННИМ

потоким йшли жителі Сантьяго на площу Конституції, де проводився мітинг трудящих в підтримку законопроекту про зміни конституції. Цей законопроект дозволяє провести націоналізацію міських рудників. Одним з найбільш значущих і показових були колони молоді. Серед них — молоді робітники, студенти, селяни із навколишніх сіл. Вони несли червоні стяги, портрети К. Маркса і В. І. Леніна, записники Компартії Чилі Луїса Еміліо Реккабарена. Майоріли на вітрі транспаранти і плакати з закликами виявити підтримку уряду президента С. Альєнде. Широка участь молоді в мітингу ще раз показала, що молоді чилійці гаряче підтри-

МОЛОДЬ В ПЕРШИХ РЯДАХ

мують прогресивні починання нового чилійського уряду.

Юнаки і дівчата провели сотні, тисячі мітингів, демонстрацій, маніфестацій в підтримку С. Альєнде, випустили мільйони плакатів, листівок, що закликають проголосувати за нього. За рішенням ЦК Спілки комуністичної молоді були створені так звані ударні групи. Протягом п'яти місяців члени цих груп ходили з будинку в будинок і переконували голосяти за кандидата народного блоку.

4 вересня 1970 року на президентських виборах переміг Сальвадор Альєнде. Чимала заслуга в цьому належить чилійській молоді.

Перші ж кроки нового уряду, продиктовані турботою про чилійську молодь показали, що боротьба її не була марною. Уряд встановив твердий мінімум зарплати для робітників молодше 18 років. Були створені спеціальні учбові центри, де молоді чилійці можуть у вільний від роботи час одержати освіту.

І, нарешті, спеціальним декретом президента Сальвадора Альєнде створений Генеральний секретаріат в справах молоді. Його завдання — вивчення всіх проблем молоді, розробка шляхів і методів їх вирішення.

Не залишається в боргу і молодь. Вона справедливо вважає, що з приходом народного уряду до влади боротьба за соціальні перетворення в країні тільки почи-

нається і від юнаків і дівчат, як ніколи раніше, потребується ініціатива і активність.

Студенти заявили про свою готовність під час канікул (в Чилі літні канікули бувають в січні) добровільно і безкоштовно працювати на будівництві будинків, упорядковуванні міста і селища. Вже створено 50 тисяч молодіжних бригад.

Молодь Чилі однією з перших заявила про свою підтримку законопроекту про націоналізацію міжнародної промисловості і повна рішучість зробити все необхідне для його реалізації.

А. МЕДВЕДЕНКО,
кореспондент ТАРС.
Сантьяго.

Під ударами патріотів

НЬЮ-Йорк, 24 березня. (ТАРС). Під натиском патріотів Лаосу американо-сайгонські інтервенти продовжують безладно відкочуватися назад, на територію Південного В'єтнаму.

За повідомленням іноземних інформаційних агентств, з більш як двадцяти тисяч солдатів інтервентів, які перейшли кордон, на території Лаосу на сьогоднішній день залишилось тільки 5 тисяч.

Агресори відступають, використовуючи всяку можливість утекти, поки живі. Ціла колона відступаючих танків та іншої броньованої техніки, обліплена південнов'єтнамськими солдатами, розтягувалась уздовж шляху номер 9, який веде до південнов'єтнамського кордону. Колона, переслідувана лаоськими патріотами, залишає їх безперервного обстрілу.

Сили Визволення Південного В'єтнаму атакували вчора на тери-

торії Південного В'єтнаму військовою базу Кхесан, що її використовували американці як опорний пункт для авіації, що застосовувалась у боях над Лаосом. В результаті проведеної операції знищено кілька вертольотів, убито і поранено кілька десятків американських солдатів.

Як визнали американське військове командування, вчора було збито два американських літаки. Один з них брав участь у піратському нальоті на територію ДРВ, другий був збитий вогнем зенітної артилерії над лаоською територією.

Колона американських танків, що супроводила відступаючі південнов'єтнамські війська, потрапила вчора в засідку, влаштовану південнов'єтнамськими силами Визволення в районі Лангвей. При цьому, як повідомляє кореспондент агентства АПН, були знищені бронетранспортери, танки.

Народно-визвольна армія Лаосу дає рішучу відсіч американо-сайгонським інтервентам. Вчора після тяжкої втрати в живій силі й техніці.

На фото: американські солдати вносьять з вертольота пораненого солдата-директора сайгонської маріонетної армії, евакуйованого з Лаосу на американську базу Кхесан у Південному В'єтнамі.

СКОРО країна буде святкувати 200-річчю утворення Сполучених Штатів. Багато традицій, накопичених за цей час, заслуговують уваги прогресивного людя. А вже на початку свого шляху Сполучені Штати були державою, яка проголосила Декларацію незалежності. В боротьбі з величезною землеробською і торговельною була завоювання Білла про права. Але ці праця не поширились на людей з чорною шкірою. Законів в кайдани, їх привели на американський континент. Американська земля, густо заселена потом і кров'ю чорних рабів, які трудилися під дулами рушниць наглядати. Важко переодоліти їх високі в створення величезних багатств Америки. Першим із північних американців, вблених в бій проти солдатів короля Георга III, був чорний американець Крістус Еттакс. І ніхто не має більших прав називатися американцем, ніж діти цієї людини.

Протягом десятиліть американці з чорною шкірою боролися за свободу і рівність, але їх повстання жорстоко придушувались. Потрібна була Громадянська війна, щоб звільнити американський народ від гніту крупних плантаторів. На боці прогресивної Півночі боролися і чорні американці. Зокрема, дякуючи їх героїзму вдалось змінити хід війни, яка в перші два

роки була несприятливою для жителів півночі. Звільнений від пут рабства чорний американець одержав короткий перепочинок. Це продовжувалося протягом так званого періоду реконструкції Півдня, який тривав до 1876 року. Спілка банкірів Півночі і потім військовий рабобладник Півдня перешкодили здійсненню обіцяної народу аграрної реформи.

Машини гноблення б'є не випадково, вона вражає саме тих, хто очолює боротьбу трудящих. Так, на початку XX століття стали відомі імена Хейвуда Мойєра і Петті Боуна. Їм загрожувала шибениця, але під тиском світової громадської думки реакція змусила була відступити. Потім світ дізнався про Тома Муні, профспілкового лідера, якого звинувачували в «тероризмі». А че-

країні борців за свободу відкрило багатьом американцям очі. І вони вирішили будь-що забезпечити безпеку Анджелі Девіс. Другі організували цілодобову охорону. З метою самозахисту вона придбала зброю. В цей період цитування Анджелі стався трагічний випадок, який сколихнув всю країну. Один з охоронників каліфорнійської а'зінції, жорстокий, як і вся система вісло-

а'зінції і суду. В цей час Анджела знаходилась в іншому штаті. Не дивлячись на це їй було пред'явлено звинувачення в спрининні замку і в змові з метою вбивства. Звинувачення, пред'явлене Девіс, — брехливе. Воно сфабриковане по тих же рецензах, якими вже багато разів користувались керуючі кола США.

Девіс — комуністка. Вона представляє багатьох десятків тисяч американців, які борються за припинення злочинної війни в В'єтнамі, проти расизму, за притулок і їжу для всіх. І в цьому її свина. В цьому її «злочин» перед буржуазним законом. Її доля — це доля 25 мільйонів чорних американців.

Анджела Девіс стала символом єдності дві білих і чорних — головної умови звільнення всіх трудящих Америки. Боротьба за свободу Анджелі Девіс — це боротьба за звільнення всіх «кожороних», які щодня зазнають неамериканської дискримінації. Справа Анджелі — це наша й моя справа, це справа всього прогресивного людя.

Джозеф НОРТ,
Американський публіцист.
(АПН).

США: ДІТИ ЕТТАКСА І ЇХ ПРАВА

Чорних американців позбавили громадянських і людських прав. Багато років пануючим класам вдавалось зберігати таке становище. І ось, на початку 60-х років XX століття негри сказали: «Досить!». Ні кулі поліцейських, ні кийки, ні тюрем — ніщо не зможе зупинити їх тепер. Вони повні рішучості боротися за своє звільнення.

Чинячи опір, пануючий клас тим самим наносить удари у відповідь. Однією з жертв політичної системи стала талановита і смілива американка Анджела Девіс.

рез деякий час ми почули про Сакко і Ванцетті. Їх не вдалось врятувати... А тепер Анджела Девіс... В чому ж її вина? Ця молода жінка, якій 26 січня виповнилось 27 років, одержала звання професора філософії в Каліфорнійському університеті. Вона заповнала повагу серед студентів і викладачів факультету. Це, звичайно, не сподобалося расистам. Не раз погрожувавши вони їй смертю, вбили Мартіна Лютера Кінга, Абділаха Імса, Медгара Еверса і інших відомих і невідомих

РАНО-ВРАНЦІ він вийшов на лісовий кордон. Не квапливо оглянувся довкола. Вдвох путівців, які від галлявини розходяться віззюбіч, виструнчилися зубчасті сосни. Десь у глибині бору дивно ухав пугач.

Лісничий прислухався і присів на пенек під ліщиною. Духмяні пахощі соснового бору немов живі істоти доторкалися серця, будили спогади. І чи не тому була, що відгомін далекої минувшини на все життя переплівся у нього з лісами?

...Було це в глуху ніч під перше вересня 1941-го року. Малинові заграви пожеж стояли над Сумщиною. Після зняття оборони Києва розвідницька група шостої авіадесантної бригади Родімецева під командуванням двадцятишестирічного сержанта Цимбала глибоко зайшла у ворожі розташування і десь під Конотопом опинилася наглухо відрізаною від своєї частини.

Деякі дів зморожені бійці у важких умовах степової місцевості вступали в нерівні сутички з переважними силами озброєного до зубів ворога. Кінчалися боєприпаси, не вистачало продовольства. І тоді дев'ятка десантників вирішила за будь-яку ціну вирватися із ворожого зашморгу і пробитися в лісову місцевість. Лише наступного дня вдосвіта сміливці пощастило дістатися якогось узлісся. Це було Спадчанське урочище.

На Сарненському перехресті

В. КРАМАРЕНКО

Знесилені важкими переходами, ослаблені від безсоння, зголоднілі, розвідники три доби відсиджували у лісових нетрях. У якийсь мірі вдалося поповнити боєприпаси, підкріпитися у місцевих жителів. Бійці вже збиралися вирушати на розшуки регулярних частин.

Та з розповіді перехожих довідалися, що лінія фронту пересунулася на схід, а довкола нишпорять чужинці.

Надвечір 17-го вересня Андрій Калинович і його друг Федір Карпенко знову пішли в розвідку. Обережно поверталися назад, туди, де причаїлись їх бійці. Раптом обидва насторожилися. Побіля їхнього розташування вештався якийсь невідомий чоловік.

Вмить наздогнали перехожого і мовчки підступили до нього з обох боків. Обережно «прощупували» поглядами непроханого гостя, потім почали розпитувати про лісові дороги, завели розмову про погоду.

Зрештою Андрію Калиновичу надокучила така невпевненість з цим хитруватим дідком і він запитав напрямки:

— Хто ти такий?
— Господар цих місць, лісник...

«Щось плутає старий лис», — подумав про себе Цимбал.

— Ось що, діду. Хоч ти, можливо, й лісник, але в тешних місцях ми таких не

знаємо. Як твоє прізвище?

— Ковпак.
— А тут лісникиють Соловйов і Оладьєв?

Гарячкуватий Карпенко вхопив пістолет:

— Бачиш оцю дудку, старий? Так от, говори прямо: шпигун ти якийсь, поліцей, чи ще хто там? Брехатимеш — дев'ять грамів одразу всадимо, нам не шкода.

Погрози, здається, не справили на діда особливого враження, і він спокійно відсторонив Карпенка.

— Приберіть, хлопці, свою «пушку». У мене теж така штука є.

— Ти, мабуть, діду, партизан? — Вже примирливим тоном запитав Цимбал.

— Так, я — старий партизан. І тепер партизанським командиром призначений...

— То чого ж ви самі блукаєте по лісу? — все ще прискіпливо навідався Карпенко.

— Бо розшукую людей своїх. Не бачив їх відколи німці захопили Путівль. Під час бою вийшов з міста... Отож, бажало було б моїх людей зустріти, ну й з вами про дещо домовитися.

— Тоді інша справа, — пожував Федір Карпенко.

— Вояки, ви, я бачу, добрі, — вів далі Ковпак, ну от тільки в небезпечному місці живе — під самим шляхом на Путівль. Німці ж вас як куріпок розпоторашать.

Домовилися, що на завтра десь опівдні знову зустрінуться в густоліссі, на кордоні

того ж тридцять шостого кварталу.

Наступного дня всі партизани і група Цимбала-Карпенка були в зборі. Сидора Артемовича Ковпака порішили своїм командиром обрати, а Цимбал і Карпенко стали на чолі бойових груп. Вже на третій день після сформування загону підрозділ А. К. Цимбала висадив у повітря один з мостів через Сейм біля села Пруді. Згодом у Монастирському лісі до партизанів приєдналася група С. М. Руднева. Так почалося створення ядра улавленого партизанського з'єднання, з яким по тилах окупантів всю війну пройшов Андрій Калинович Цимбал. Його підрозділ народних месників брав участь у багатьох операціях, про що опісля С. А. Ковпак і П. П. Вершигора повідали в своїх документальних партизанських спогадах «Від Путівля до Карпат» і «Люди з чистою совістю».

(Закінчення буде).

Спорт

ПЕРШІ — КОМУНАЛЬНИКИ

П'ять днів у шаховому клубі ДСТ «Спартак» тривали напружені поєдинки. За шаховими дошками змагалися 11 збірних команд — 44 спартаківських шахістів та шахісток. На високому рівні без поразок, проведла змагання команда комунальників, яка в своїй групі зайняла перше місце, а в стійких іграх одержала переконливу перемогу над командою зв'язківців. Команда обкому профспілки комунальників заслужено завоювала загальне перше місце і переміг кубок обласної ради ДСТ «Спартак». Друге місце посіли зв'язківці, третє — медичні працівники. На своїх дошках кращих результатів домоглися Георгій Буглій, Михайло Варивола, Анатолій Костенко та Антоніна Славо. За перші три місця команди та учасники на своїх дошках нагороджені дипломами і грамотами обласної ради ДСТ «Спартак».

М. ІВАНЧЕНКО.
м. Кіровоград.

Був я в області одній
На нараді. Та який!
Стіл і сцена — без букетів,
Коридори — без буфетів.
Хоч людей і повен зал —
Щі оркестру, ні похвал...
Хоч активність «сто процентів» —
Ніяких аплодисментів!..
Хоч на вигляд всі були
Молодецькі, мов орли —
Не вітали дружно й гучно
Піонери їх... Незручно!
Бо сюди не звали тих,
Що ідуть — в передових:
Засідали в світлім залі
Всі до одного — відсталі!
Ті, до сотні чоловік,
Що сусіди рік у рік —
І за них здають: пшенню,
Кукурудзу, сочевницю,
Сало, птицю і горох —
За одного, чи й за двох!
От які герої-дяді
Красувалися на нараді!
Що не дяді-керівник,
То костюм на цьому — шик,
За вікном, як на вітрині.
Іхні «Волги» — білі, сині...
Щось «добути» — ділові!
(Тут вони — передові!),
А державі дати — відсталі!
З цієї сміють. І так далі.
Того дня й зібрали їх
Із районів, геть усіх!..
Примостився і я позаду,
Щоб послухати ту нараду,

НАРАДА БЕЗ АПЛОДИСМЕНТІВ

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗАЛУ ЗАСІДАННЯ

Поїздка по Кіровоградщині дала відомому поету Степану Олійнику наснагу для нових творів. Один з них — вірш «Нарада без аплодисментів», люб'язно надісланий шановним автором, ми пропонуємо сьогодні вашій увазі.

А до мене чоловік
Нахилився і... штовх під бік:
— Ти з відсталих по картоні?
— По віссу, — кажу, — й конопілі!
А на сцені вже — один
Вдався, чую, до «причини»,
В мікрофон бурмоче глухо:
«Було мокро, потім — сухо,
Потім жарко, теплий п'ять!»
Потім став він «запевняти»,
Що, мовляв, «хоч ми й відсталі —
Обіцяєм!», і так далі.
Третій вийшов і почав:
— Досвід кращий я виявив
На полях села Чорнявка!
А з президії «поправка»:
— І за чаркою два дні,
В лісосмузі на рядні!..
Пі той зійшов, немов пом'ятий...
Виступав четвертий, п'ятий..
А як шостий слово взяв,
Позад мене хтось сказав:
— Та не ж той, що в нас на пляжі
В дні жаркі Приїде. Ляже.

Думав — дачник, ну й дива,
А виходить — голова!..
Не лишалися без уваги
Мовчуні тут і діляги.
Іх просили раз у раз:
— Встаньте, любий напоказ!
І вставали ті «герої»
По одному і по двоє —
Присоромлені, сумні..
І подумалося мені:
— Це і є, мабуть, чудова
Ділова ота розмова
Про людей і про село —
Щоб відсталих не було!
Найву тут бачив кожний:
Хто базіка, хто спроможний
Обновлять свої лани
І цієї вже весни!
...Рад, що був на тій нараді
В обласній Кіровограді.

Степан ОЛІЙНИК.

7. III. 1971 р.
м. Київ.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ОБЛАСНОГО ЛІТОБ'ЄДНАННЯ

22 березня об 11 годині в приміщенні обкому комсомолу відбудеться

обласна нарада літераторів. Запрошуються члени літоб'єднання, керівники та члени міських та районних літературних груп та студій.

БЮРО ЛІТОБ'ЄДНАННЯ.

У селі Копанках Маловисіківського району з'явилася обнова — двоповерхня середня школа. Збудована вона на кошти місцевого колективу імені Шевченка. Просторі світлі класи, великий спортивний зал. Колгосп закупили різні наочні посібники, спортивний інвентар. На знімку: у спортивному залі тренуються волейболістки. Заняття проводить вчитель фізкультури Г. І. ЧОРНИЙ.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45,35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

БК 02209.

Індекс 61197.

Зам. № 1827.

3 Тираж 54.600

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СУБОТА, 27 БЕРЕЗНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 —
Гімн України для всіх. (М).
9.30 — Новини. (М). 9.45 — Ко-
льорове телебачення. Для шко-
лярів «Грає з нами». (М).
10.15 — Народні таланти. (М).
(Ужгород). 10.55 — «Діти-мисли-
вці». Кіровоград. (Кіровоград).
11.10 — «Правда про машини». Кіровоград. (Кіровоград).
11.15 — Музичні фільми. (К). 11.45 — «За парті-
ями накресленнями». (Донецьк).
12.00 — Для школярів. «Артистка далека й близька»
(М). 13.00 — «Українські композитори — дітям». (К). 13.40 —
Програма «Здоров'я». (М). 14.10 — Програма для юнацтва. (К). 15.10 — «Комоси над Тисою». (Ужгород). 15.25 — Програма передач. (К). 15.30 — «Майстер офорта». Нарис про заслуженого діяча мистецтв УРСР В. Мироненка. (Харків). 16.00 — «Правда звелічені». (К). 16.25 — Чемпіонат СРСР з боксу. (Казань). 17.20 Тележурнал «Пошук». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Від з'їзду до з'їзду». Багатосерійний телефільм. IV серія. (М). 19.00 — «Алло, ми шукаємо таланти» (М). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — Міжнародний день театру. (М). 21.45 — Художній фільм «Анатолий Кольоров сердиться». (М). 23.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею з шайбою. СРСР — ФРН. (Швейцарія). В перервах — новини. (М).

ПОГОДА
Сьогодні і завтра — хмарна з проясненнями погода, без йотних опадів. Вітер західний, помірний до сильного. Температура повітря вночі 0-5, вдень 5-10 градусів тепла.